

Granollerins enllà de la Porxada

Per GRALLER

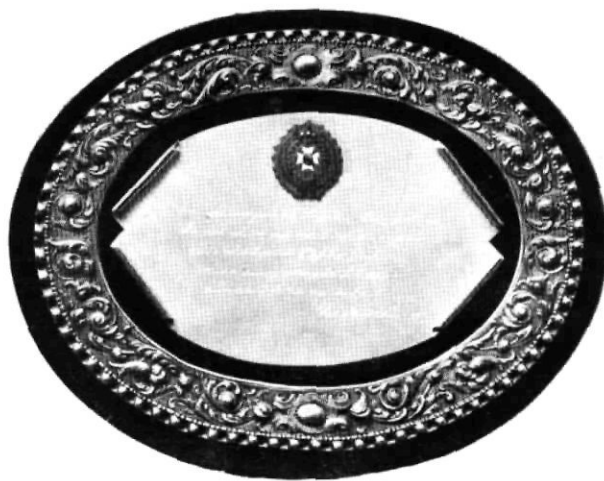
Era el nostre propòsit de recollir, en aquestes planes i en aquesta diada, unes notes — quantes més i si fossin gràfiques millor — en referència als molts granollerins que, afanyosos d'excel·lir, lluiten lluny de la Porxada, en les més diverses activitats humanes, alguns d'ells amb remarcable profit. Volíem completar aquesta informació amb unes notes referents a actes que han tingut lloc fora de Granollers i en els quals fills de la ciutat, o altres aquí *nacionalitzats*, hi han fet un paper principal. La manca de temps — res més sinó la manca de temps — ens obliga a fer les coses a mitges. Aquesta secció no té tota l'amplitud que hauria de tenir, ni hi són recollits tots els aspectes que volíem. No desistim, però, del nostre propòsit, i confiem que, per a lograr-lo, no ha de tardar a presentar-se'ns altra bona oportunitat. Mentres tant, prenguin-ne la bona voluntat

DE la gent de la Costa hom en té ja format el concepte de la seva propensió a fer-se camí enllà. La visió de la mar, sempre inquieta, és una temptació continuada, per als esperits joves, a llençar-se a l'aventura d'aconseguir l'infinit. La gent terrassana — la del nostre Vallès, per exemple; la de nostra ciutat, per a concretar millor, — té ànima de rodamón també, com la té tota la gent de Catalunya.

Mai no ho hauríem cregut que fossin tants els granollerins absents. Sempre ens havia semblat que costa de marxar d'una terra com aquesta terra nostra, on no s'escolten els cants de sirena de la mar, ni hi han altres temptacions sinó els amples horitzons de les muntanyes blaves i el serpenteig de les carreteres i les paraleles d'acer, camí obert a tots indrets.

Amb tot, són munió els qui han deixat els encisos d'aquesta terra nostra beneïda, enduts de la pruija d'excel·lir.

Cada dia en sabem de nous. Cada dia tenim esment d'altre granollerí que, en un o altre aspecte de la vida de treball o de l'intel·ligència, sura en el tribull de l'urbs propera o en terres estranyes, fronteres enllà i a l'altra banda de la mar. A tots ells, a aquells qui tenim més presents i aquells qui ara no recordem, els volem expressar per igual la nostra simpatia en aquests dies de la Festa de la ciutat. Tots ells, n'estem segurs, són fora no pas per desafecte a la terra nostra, sinó per altre ideal més noble i enlairat. Tots marxaren enduts de l'anhel de fer-se un nom i una posició, covant més o menys fondo el desig, tan humà, de tornar un dia a la llar pairal. I a tots el cor els glateix de joia

Placa oferta al nostre company, el metge En Alfred Canal i Comas, en un sopar que organitzaren a honor seu els seus col·legues de Barcelona, en record de la seva gestió com organitzador del Primer Congrés de Sanitat celebrat a Madrid pel maig de 1927

quan se'ls apareix, en la forma que sigui, la silueta esvelta del campanar amic, o la visió de la Porxada els recorda les facècies de llur infància. Per a aquests amics, per a aquestes famílies que sà i enllà del món diuen de l'existència d'una petita ciutat que s'anomena Granollers, és la nostra simpatia més cordial.

Hem dit que són molts els granollerins absents. Incomputables llegidors nostres a ben segur que no s'ho pensen; com no ens ho creïem nosaltres abans de que LA GRALLA ens hi posés en estimat contacte. Per a demostrar-ho, no ens cal sinó recordar els noms més coneguts. Heu-vos-en ací uns quants: els germans Coma, els germans Barangé, En Xavier Flaquer, En Francesc Cunillera, el doctor Isidre Villà, En Llorenç Torras, En Josep Sala, els Glanadell, els Llonch, l'Albareda. En Brustenga, els Alsina, els Maspons, els

Saderra, els Santos; En Tomàs Vendrell; els Llonch, En Massanes, el doctor Montanyà, En Martres, En Joan Parera, En Pere Roig; les famílies Serrat, Clusellas, Torras, Pedrals, Fransí, Carreras, Compte, Novellas; mossèn Colomer, mossèn Icart, mossèn Garrell; els Xiol, els Viader, En Francesc Uyà, En Joan Garrell, els Mogas, En Ruera, l'Antigas, En Turu, els Montañà, En Simó Vilella, En Josep Polls, En Jaume Parada, En Josep Palaus, En Corneli Rodríguez; i els Camp, i els Camps, i tota aquesta colla de músics, que els trobareu per tot, tals com En Margenat, els germans Clot, En Rovira, En Saderra, En Valls, el mestre Llobet...

En aquesta llista arbitrària hi són només els que ens han vingut a la memòria al córrer de la ploma; són els qui trobem cada vegada que es produeix una manifestació granollerina fora de casa... Molts d'ells vénen sovint; alguns no dubteu que seran aquí aquesta festa-major...

I fora de Barcelona?... En Modest Pineda i en Jacint Trullàs, a Terrassa; En Pocurull, a Rubí; En Josep Barbany, a Sabadell; En Vallhonestà, En Valls, els Moncau i tants i tants altres que excel·leixen en l'indústria dels teixits; En Mora, a Premià; En Gual, a Portbou; En Ramiro, a Torelló; En Pep Martí, a Lleida; altre Garrell a Arenys de Munt; i mossèn Tuset, a Canet; mossèn Serra, a Rubí; mossèn Reverter, a Piera; mossèn Ferrés, a La Pineda... En Grivé, que fa «Montseny», a Sant Celoni, i altres cent més, escampats sà i enllà de la terra catalana: a Sabadell, a Mataró, a Badalona, a terres de Lleida...